

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

56

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Nowa Ruda

PRZEKAZUJĄCY

KWK Nowa Ruda

WYKONAWCA SPISU

KWK Nowa Ruda

ROK PRZEKAZANIA

2002

MIEJSCOWOŚĆ

Nowa Ruda

GMINA

Nowa Ruda

POWIAT

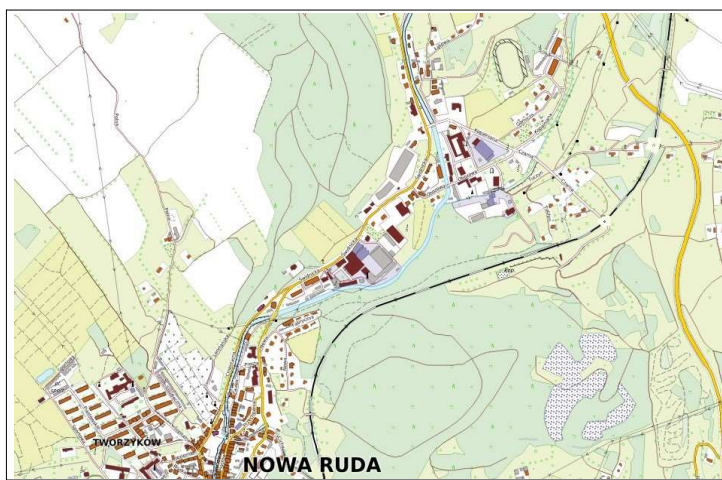
Nowa Ruda

WOJEWÓDZTWO

dolnośląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Nowa Ruda

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

41

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

1201

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

33

ILOŚĆ JEDNOSTEK

165

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

897

ILOŚĆ SKANÓW

341

SUMA

206

2098

374

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumnetacja prawna, dokumentacja pomiarowa; geologia, plan ruchu; ochrona powierzchni, inne.

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; przekroje i profile geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe we Wrocławiu Oddział w Kamieńcu Żąbkowickim, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Nowa Ruda” w Nowej Rudzie, sygn. 84/85/0, lata 1945–2002.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Nowa Ruda		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	KWK Nowa Ruda		
NAZWA ZŁOŻA	Nowa Ruda		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	Nowa Ruda		
OG	Nowa Ruda		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	2000
KONCESJA I WYGASZENIE	189/93 z dnia 15.09.1993 r. dec. MOŚZNiL 29.09.1999 r.		

KWK „Nowa Ruda” prowadziła eksploatację w rejonie Nowej Rudy, Ludwikowic Kłodzkich i Przygórza (województwo dolnośląskie, powiat Nowa Ruda).

Pierwsza w Nowej Rudzie (niem. Neurode) kopalnia węgla kamiennego „Unter der Buche” („Pod Bukiem”) powstała w 1478 r. i prowadziła wydobywanie do roku 1590. W 1781 r. działalność rozpoczęła kopalnia „Ruben”, która do 1804 r. należała do rodziny Stillfriedów (właściciele Neurode). Następnie kopalnia przeszła na własność rodziny von Magnis, a od 1898 r. należała do gwarectwa Neuroder Kohlen und Tonwerke. W 1945 r. kopalni nadano nazwę „Nowa Ruda” i włączono ją do Dolnośląskiego ZPW. W 1958 r. włączono do niej kopalnie „Jan” i „Przygórze”. W latach 1954–1970 kopalnia „Jan” funkcjonowała jako samodzielny zakład pod nazwą „Słupiec”, a w 1971 ponownie została połączona z kopalnią „Nowa Ruda”. W 1992 r. kopalnię postawiono w stan likwidacji, przy czym eksploatację z pola „Piast” zakończono w 1994 r., a z pola „Słupiec” – w 2000 r. Do 1999 r. większość obiektów budowlanych zakładu zlikwidowano, pozostawiając sztolnię „Lech”, przejętą w 1996 r. przez Muzeum Górnictwa w Nowej Rudzie.

W 1840 r. w kopalni „Ruben” powstał szyb o głębokości 19 m, a w latach 1849–1852 zbudowano kolejne dwa szyby. Od 1869 r. eksploatację prowadzono, wykorzystując sztolnię „Joseph”. Na początku XX w. w kopalni funkcjonował szyb wydobywczy „Bahn” (późn. „Piast”) o głębokości 400 m i zjazdowy „Maxschacht” (późn. „Lech”) o głębokości 360 m. W kopalni „Słupiec” w latach 1954–1970 funkcjonował szyb wydobywczy „Jan” (394 m) i wentylacyjny „Leszek” (131 m). W latach 1962–1964 zgłębiono szyby „Nowy” I i II, 765 m). W roku 1959 w kopalni wydobyto 1 211 200 t węgla.

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.